

Флуориране на водата и флуорни таблетки, или заговорът "зdravi зъби"



Сега се пригответе да прочетете за една от най-уродливите манипулации на обществото, в сравнение с която разкритията около някои медикаменти или "храни" могат да ви се сторят като невинна приказка за деца в предучилищна възраст. Сама по себе си тази история изисква написването на отделна книга, но предполагам, че краткият и все пак достатъчно синтезиран материал, който ви предлагам, ще ви бъде достатъчен, за да

разберете същността на заговора "зdravi зъби".

До средата на 40-те години на нашия век **флуоридите** (съединения на флуора) са смятани за едни от най-опасните замърсители на околната среда. Според американския наръчник "Клинична токсикология на търговските продукти" флуоридите са *по-токсични от оловото и малко по-слабо отровни от арсеника*. Те са били причина за многобройни съдебни процеси срещу индустриалното производство и през миналия, и през нашия век.

Флуоридите са основни отпадни продукти в алуминиевата промишленост и при производството на изкуствени торове. Те са главните причинители за унищожаването на растителността и смъртта на животните в околността на големите предприятия от горейзброените промишлености. Според изчисления на Агенцията за защита на околната среда всяка година от индустриалните предприятия в САЩ се отделят само във въздуха около 155 000 т флуориди и допълнително в реките, езерата и океана още 500000 т! Флуоридите не подлежат на биологична преработка затова те се натрупват в околната среда и по хранителната верига попадат най-накрая в зъбите и костите на човека.

Още през 1850 г. флуоридни емисии от желязната и медната индустрия отравят хора и животни и унищожават реколтата. В края на века съдебни дела и законови разпоредби заплашват съществуването на тези производства в Германия и Англия. През 1933 г. в Мюс вали, Белгия, е първата голяма екологична катастрофа със замърсяване на въздуха, в резултат на което умират 60 души и няколко хиляди се разболяват тежко.

През 1944 г. в Дийп уотър, Ню Джърси, става инцидент със замърсяване от заводите на компанията "Дюпон", произвеждащи хиляди тонове флуориди във връзка с проекта "Манхатън", за който ще стане дума след малко. Стопанствата в Глусестър и Салем, намиращи се по посока на вятъра по време на инцидента, са били известни с най-висококачествена селскостопанска продукция. Но през лятото на същата година фермерите съобщават, че реколтата им е изсъхнала и унищожена. Домашните птици също измрели, а тези от работниците, които яли от продукцията, повръщали по цяла нощ и дори на следващия ден. Милдред Джордано, който е бил юноша, когато е станал инцидентът, се връща назад във времето: "Спомням си, че конете ни изглеждаха болни и твърде схванати, за да работят." Някои крави били в толкова тежко състояние, че не можели да стоят на краката си и пасели като лежали по коремите си. Семейството на Джордано било поразено от ставни и костни проблеми. Веднага след свършването на войната фермерите завеждат дело срещу компанията и проекта "Манхатън" за

увреждания, предизвикани от флуоридните емисии. Според засекретена до скоро документация, под личното ръководство на генерал-майор Гроувз, във Вашингтон се провеждат тайни съвещания със задължителното участие на учени, служители от Военното министерство, проекта "Манхатън", FDA, Министерството на селското стопанство, Министерството на правосъдието и др., както и с адвокати на "Дюпон". Целият потенциал на правителството по различни линии е бил мобилизиран, за да се нанесе съдебно поражение над фермерите. В един меморандум от 2 май 1946 г. с копие до Гроувз, лейтенант-полковник Купър Роудс, работещ по проекта "Манхатън", отбелязва, че тези агенции "правят научни проучвания, за да дадат доказателства, които биха могли да се използват, за да се защитят интересите на правителството в процеса, предизвикан от собствениците на пасковени насаждения в Ню Джърси".

Защо е цялата тази мобилизация?

В средата на 40-те САЩ с пълна сила задействат **свръхсекретния проект "Манхатън"**, който всъщност представлява разработването на атомната бомба, определено като водеща стратегия в осигуряването на военно господство. Флуоридите, според секретна правителствена документация, част от която беше направена публично достояние едва в последните няколко години, са били и сред основните субстанции при това производство, като са отделяни милиони тонове. Заведените дела са били сериозно препятствие пред тази военна стратегия. Ако фермерите спечелели, това означавало многобройни иски и съдебни процеси и в други щати, където имало заводи, бълващи флуоридни емисии. Разкритията показват, че **митът за безопасността на тези съединения в ниски дози за хора е бил създаден именно във връзка с разработването на атомната бомба с две основни цели: да се омаловажат съдебните иски от страна на граждани и така индустрията да се предпази от плащането на огромни обезщетения, а от друга - да не се дава гласност на делата, за да не се разсекретява проектът.** Учените, които са участвали в него, са имали за задача да осигурят необходимите "доказателства" в подкрепа на тази стратегия. Защото първото заведено съдебно дело от работник в тази зловеща програма е било не заради облъчване, а за увреждане от флуориди! Така че **всички следващи действия от страна на правителствените организации и индустриалните магнати са били в унисон с осъществяването на гореспоменатите цели.**

Процесите срещу "Дюпон" били осуетени. Правителството не разкрило информация какво количество флуориди е било изпуснато и дали те са виновни за пораженията, а фермерите от Глусестър и Салем получили символично обезщетение.

През октомври 2000 г. се навършиха 52 години от най-драматичния инцидент с промишлено замърсяване в САЩ в Донора, Калифорния, при който загиват 20 души, стотици са със сериозно увредено здраве и много от тях скоро след това също умират. В нощта на празника Все светии през 1948 г. се получава температурна инверсия и пушеците от "Донора Зинк Уъркс", собственост на "Ю Ес стийл Корпорейшън", покриват града за 4 денонощия с "мъглата на смъртта". В емисиите е имало сяра, въглероден окис и прах от тежки метали, но очевидно е, че пораженията са нанесени главно от флуоридите. Според местния лекар д-р Уилям Ронгаус, ако смогът е бил продължил още една нощ, починалите сигурно са щели да бъдат поне 1000. По-късно неговите и на други лекари проучвания показват, че една трета от 14-хилядния град са били засегнати от смога. Стотици са евакуирани и хоспитализирани. Едно десетилетие след тази трагедия смъртността в града остава значително по-висока, отколкото в околните области.

В доклада, публикуван от Службата за обществено здраве през 1949 г., не се посочва никакъв конкретен причинител за предизвиканите смъртни случаи и заболявания, като с познатите ви вече тактика и цинизъм вината се хвърля върху температурната

инверсия! Но Филип Седлър, висш индустриален химически консултант и водещ американски експерт по флуоридните замърсявания, обвинява компанията, че след инцидента тя заедно с PHS скриват доказателствата за наличието на флуориди в излъчените вредни емисии. През декември 1948 г. той публикува в престижния "Кемикъл енд енджиниъринг нюз" свое изследване, според което нивото на флуориди в кръвта на починалите и хоспитализираните пациенти е било от 12 до 25 пъти по-високо от нормалното със "симптоми преди всичко говорещи за остро флуоридно отравяне... установено в стотици от случаите". Но компанията взема бързи мерки, за да заглуши гласа на Седлър. Редакторът на списанието му се обажда, за да му каже, че няма да приеме повече подобни материали за публикуване. Такова било желанието на г-н Уейдлайн, който лично дошъл в редакцията във Вашингтон. Уейдлайн бил директор на "Алуминиум къмпъни ъф Америка" и на субсидирания от "Ю Ес стийл корпорейшън" "Мелън институт", а преди това е бил директор и на Американското химическо общество. В интервю преди смъртта си през 1996 г. Седлър казва: "Това беше убийство" и заявява, че целта на доклада на PHS е била да се прикрие истината.

След инцидентите се завеждат много съдебни дела и се надигат гласове за национално законодателство, което да предпази населението, живеещо в областите с развита промишленост. Според Седлър за индустриални гиганти като "Ю Ес стийл корпорейшън" и ALCOA, чиито заводи бълват стотици тонове флуоридни емисии годишно, спечелването на делата от засегнатите би означавало милиарди долари загуби за осигуряване на пълно прочистване на засегнатите райони и обезвреждане на токсичните съединения. Затова и скриването на истинските данни от измерванията и причината за трагедията в Донора било от изключителна важност за промишлените магнати. "Нещата щяха да се усложнят много за тях, ако обществеността беше наясно с животозастрашаващата опасност от флуоридите." Делата се уреждат извън съда, като компанията заплаща големи суми като обезщетение на засегнатите и по този начин избягва целия шум, който би могъл да насочи общественото внимание към нея.

И сега, вече повече от 50 години след трагедията, най-важната документация по случая липсва. Освен това компанията отказва да предостави своите данни от този период на журналисти, научни работници и хора, търсещи истината.

Между 4 и 7 декември 1952 г. в Лондон умират от сърдечни и белодробни усложнения 4000 души, натровени с флуороводород.

За периода 1960-1975 г. замърсяване с флуориди от алуминиевите заводи на "Рейнълдс металс Ко." и на ALCOA унищожават стадата от крави на племето мохави, живеещо в резервата Сейнт Рийджис, и увреждат здравето на самите хора. Цялата околност е била съсипана, дърветата изсъхнали, а птиците и насекомите избягали. Кравите получили толкова тежки костни увреждания, че не можели да ходят и пасели легнали, а телетата, които се раждали, били с малформации. Децата на племето също били с увредени зъби и кости. И днес, след толкова години, рибата, която мохавите ловят в близкото езеро, е с язви и гръбначни деформации. За 5 години дела, които напълно съкрушават финансово племето, те получават смешното обезщетение от 650 000 USD!

Според доклади на Министерството на селското стопанство на САЩ **"флуоридните замърсявания във въздуха са причинили най-много вреди на добитъка по целия свят"**.

Но как става така, *че тези толкова токсични съединения намират път към водата за пиене, флуорните таблетки и пастите за зъби?*

От 1928 до 1931 г., богато индустриалната революция в САЩ навлиза в своя апогей, PHS е била под юрисдикцията на финансовия министър Ендрю Мелън, основател на "Мелън институт" и главен акционер на ALCOA. "Мелън институт" впоследствие ще

играе важна роля в насърчаването на флуорирането на питейната вода.

Между 1931 и 1939 г. PHS търси начини да се освободи от флуоридите, тъй като на този етап индустрията все още не е имала решителни "аргументирани" предложения за флуориране на водата. Ако се докаже пред съда, че флуоридите са опасни за човешкото здраве, както вече стана ясно, това би имало драматични последици за компаниите, чиито заводи непрекъснато изхвърлят тези отрови. Компанията ALCOA е била основен представител на алуминиевата индустрия и в нейните заводи през Втората световна война е произвеждано голяма част от бойното снаряжение, което е увеличило още повече емисиите от токсичните съединения. И по време на войната, и след това е имало стотици дела за увреждане от флуориди.

През 1930 г. със средства от "Етил Корпорейшън", "Дженеръл електрик" и "Дюпон" се създава "Кетъринг лаборатори" при университета на Цинцинати. Целта е проучване на опасностите от различни химически вещества от индустрията, но с договор и клаузи, според които резултатите от научната работа "няма да бъдат предоставяни на обществеността без съгласието на която и да е от компаниите - страни в договора". Основна част от изследванията провеждани в тази лаборатория, са били свързани с флуоридите и влиянието им върху човешкото здраве. По-късно Е. Ларджънт, учен от "Кетъринг лаборатори" и консултант на "Рейълдс метале Ко.", написва книга, която несъмнено е имала за цел и да обслужи индустрията и да ѝ помага да се защитава при съдебни процеси за нанесени щети от флуоридни емисии. Трудът на Ларджънт става дори международен референтен справочник, като никой не подозира манипулативния му характер!

През 1931 г. три независими една от друга групи учени откриват, че причината за петнистите зъби (това е всъщност зъбната флуороза, за която ще стане дума по-нататък) са флуоридите. През същата година PHS изпраща един зъболекар на име Х. Трендли Дийн да направи проучване в 345 общини в Тексас, където питейната вода съдържа естествено по-високи концентрации на флуориди. Задачата му била да определи какво количество от тези съединения могат да понесат хората без да получат очевидни повреди на зъбите. Дийн открил, че на много хора от градовете в този район зъбите са с променен цвят и ерозирани. Но в няколко области (21), където водата съдържа около 1 ppm флуориди, според него като цяло кариесите изглеждали по-малко. При обобщаването на данните обаче Дийн използвал селективен подход, като изтъкнал резултатите само от тези 21 селища, а от 272 други, където въобще не се забелязвала такава зависимост, били премълчани. Тези негови "доказателства" също се използват по-късно в подкрепа на флуоридационната кампания. А сега нещо интересно: през 1945 г. един главен инспектор от ЕВА открива, че в бирата на "Комънуелт бръър Къмъпъни" от Масачузетс има флуориди. Собственикът е арестуван и даден под съд за добавяне на отровна субстанция в напитката, като, забележете, измерената концентрация е била само 0,5 ppm. (За сравнение сега минималната концентрация при флуориране на водата е поне 1 ppm!) Компанията е глобена 10 000 USD, а собственикът Кауфман получава условна присъда от 6 месеца с три години изпитателен срок. Обосновката на съдебните заседатели е, че флуоридите са отрова и в такъв случай няма никакво значение колко бира би трябвало човек да изпие, за да се прояви токсичният ефект! Само след 5 години обаче PHS официално ще подкрепи масовото флуориране (т.е. отравяне) на водата в САЩ.

В 24-ото издание на "Ю Ес диспенсъри" от 1950 г. може да се прочете, че флуоридите са *"изключително силна отрова за всички тъкани... Те предизвикват понижаване на кръвното налягане, дихателна недостатъчност и обща парализа. Непрекъснатото поглъщане на несмъртоносни дози причинява трайно потискане на растежа... Употребата на паста и прах за зъби с флуориди и вътрешното им приемане са*

неоправдани." Във всички следващи издания целият този пасаж липсва! Защо ли?

Проучванията "доказали безопасността" на флуоридите под кодовото наименование **"Програма Ф"**, са се осъществявали и в университета "Рочестър". Това е мястото, където са извършени някои от най-зловещите медицински експерименти през студената война, при които на нищо неподозиращи пациенти са били инжектирани токсични дози от радиоактивен плутоний. Според Ноам Чомски 90% от дотациите за изследванията са идвали или от Министерството на отбраната или от Комисията по атомна енергия на САЩ (АЕС). За периода от 1945 до 1955 г. тайно са се събирали и обработвали проби от кръв и тъкани от жителите на Шобърг, Ню Йорк, които пиели флуорирана вода. Оригиналният доклад с данните от токсикологичните изследвания, показващи уврежданията, е бил засекретен от АЕС поради съображения за "национална сигурност". В разсекретен меморандум по проекта "Манхатън" от 29 април 1944 г. се заявява; "Клиничните данни подсказват, че ураниев хексафлуорид може би оказва значителен ефект върху централната нервна система, предизвиквайки объркване, сънливост и вялост... Изглежда, най-вероятно причинният фактор да е флуоридният компонент, а не урановият."

Това сътрудничество между военни, индустриалци, политици, учени и някои лекари дава живот на един уродлив заговор. **Както става ясно, "Програма Ф" не е била свързана с грижа за здравето на детските зъби, а да осигури "научните доказателства" за безвредността на флуоридите в полза на правителството и компаниите, участващи в проекта "Манхатън" като защита срещу настоящи и евентуални бъдещи дела за увреждания, причинени от тези съединения!** За голямо съжаление именно изопачените данни от "изследванията" са стигнали до много учени, стоматолози и лекари по света и са ги подвели. През 1956 г. окончателният доклад от този проект, публикуван в "Джърнъл ъф Америкън дентъл асосиешън", заявява, че според проучванията "малки концентрации" от флуориди са безопасни за гражданите.Ето драстичната разлика при официалната версия, отпечатана в JADA, и истинския вариант според един от разсекретените материали за ефектите на флуоридите върху работещите в заводите, свързани с проекта "Манхатън".

Според секретната версия у повечето работници са изпадали всички зъби. Според официалната - при мъжете се наблюдавали по-малко кариеси. (Е, човек като няма зъби със сигурност няма да има и кариеси.)

Според секретната версия работниците трябвало да ходят с гумени обувки, защото флуоридните емисии са предизвикали разпадане на ноктите на краката. В официалната версия не се споменава нищо по този въпрос.

Според секретната версия флуоридите вероятно са действали върху зъбите така както и върху ноктите. Според официалната - мъжете били необичайно здрави и от медицинска, и от стоматологична гледна точка.

Тези проучвания са направени от репортерите Джоел Грифитс и Крис Брайсън. Но все още има стотици документи по "флуоридния метаболизъм", които остават засекретени или просто липсват.

Когато токсиколожката Филис Муленикс вижда разликата в двете версии, тя възкликва: "Това ме кара да се срамувам като учен... Дали всички изследвания са били проведени като това?"През 1939 г. ученият Джералд Кокс, работещ за "Мелън институт", спонсориран от ALCOA, е един от първите, който отбелязва, че "съществуващата понастоящем тенденция да се пречиства водата и храната от флуориди може би има нужда от преразглеждане". Именно Кокс, който не бил нито лекар, нито зъболекар, а обслужващ интересите на гигантските индустриални компании, чудещи се как да се измъкнат от ситуацията с флуоридите, изказва предположението, че "този изглеждащ на пръв поглед отпадъчен продукт може да

намали броя на кариесите у децата"! Той "провежда" светкавични опити с плъхове и "установява", че флуоридите "намаляват" тенденцията към образуване на кариеси, като безапелационно заявява, че този факт "е доказан".

През 1945 г. два града в щата Мичиган официално са избрани за провеждане на 15-годишно сравнително изследване, "за да се установи" дали флуоридите могат безопасно да намаляват процента кариеси у децата и питейната вода на единия започва да се флуорира. През 1946 г., независимо че официалното мичиганско проучване е току-що започнало, на 6 нови града се "разрешава" да флуорират водата си. През 1947 г. Оскар Юинг, който е бил дългогодишен адвокат на ALCOA, е назначен за директор на Агенцията по федерална сигурност. Това автоматично го поставя начело и на PHS, която е била част от FSA, а именно тя е тази, която би трябвало да се грижи за здравето на хората. Под ръководството на Юинг бързо се развихрила национална кампания за флуориране на водата, като през следващите 3 години още 87 града са били включени в програмата. В същото време официалното изследване за безопасността на флуорирането, което се провеждало в двата мичигански града, било прекратено, без да е минал дори и половината от изпитателния срок! Официалната позиция на правителството за това избързване, което нямало нищо общо с научните постановки, било "настояване на обществото".

Като резултат от изключително хитра и същевременно безскрупулна и агресивна кампания флуоридите се превръщат от силно токсичен отпаден продукт в съществена хранителна съставка, необходима за здрави зъби! Да се обявиш срещу тях, вече означавало да се възпротивиш срещу здравето на децата и се възприемало като ерес - позната манипулативна схема от историята на човечеството.

Стратегът на тази чудовищна и безпрецедентна манипулация бил еврейният Едуард Бернайс, племенник на небезизвестния Зигмунд Фройд. Бернайс, известен още като "баща на връзките с обществеността", се проявил като пионер и сатанински гений при приложението на чичовите си теории в областта на рекламата и правителствената пропаганда. Флуоридационната кампания била едно от неговите най-успешни и дълготрайни постижения. Преди това в книгата си "Пропаганда" (1928 г.) той обяснява механизма, чрез който се контролира човешкият ум и общественото мнение. Ето какво пише в нея: "Ако можете да влияете на лидерите на групите, със или без тяхното сътрудничество, вие автоматично повлиявате и групите, над които те господстват... *Тези, които манипулират невидимите механизми на обществото, представляват невидимото правителство, Кое е всъщност истинската властваща сила в нашата страна (САЩ-бел.авт.)... Нашите умове се шаблонират, нашите вкусове се формират, нашите идеи ни се внушават от хора, за които никога дори не сме чували...*"

И така, само за броени дни под влиянието на пропагандата на Бернайс общественото мнение е насочено в "правилната посока" и флуоридите, продавани и известни между другото като **най-силната отрова за плъхове(!)**, се превръщат в здравословен фактор за зъбното здраве на децата!

Индустриалните гиганти ударили с един куршум два заека, и то какви - те не само че са спечелили досега милиони от продажбата на този токсичен замърсител на водните компании и на компаниите за пасти за зъби, но и същевременно са спестили много повече, защото вече не е трябвало да се занимават с въпроса за обезвреждане и безопасно складиране на флуоридите! Според някои изчисления само за една година това са около 6 млрд.USD!

През 1950 г. на 7-ия ежегоден доклад на Фондацията за научни изследвания, свързани със захарта, се изнася, че захарта е главната причина за зъбния кариес. Фондацията отпуска средства на Факултета по хранене към Харвардския институт, "за да разреши

проблема със зъбния кариес, без да се ограничава консумацията на захар"! Резултатът от тези парични дарения е подкрепата за флуорирането на водата.

През 1950 г. PHS официално одобрява флуорирането. От тогава до сега в повече от половината от резервоарите с питейна вода на САЩ се изсипват годишно около 143 000 тона не какво да е, а най-качествена отрова за плъхове.

Обработката на общественото мнение продължава през всичките тези години и до настоящия момент. През 1951 г. PHS със сътрудничеството на Американската стоматологична асоциация (ADA) провежда среща, на която присъстват всички щатски стоматологични директори и на която се нахвърлят методите, чрез които трябва да се популяризира тази вредна практика. Така PHS направила съюз с индустрията и медицинските профсъюзи, за да подпомогне политиката на флуориране на питейната вода. Предложена е била концентрация от 1,2 ppm, като директорите били инструктирани да не изнасят пред обществеността истината за токсичния характер на натриевия флуорид и целенасочено да я заблуждават, че в областите с естествено високо съдържание на флуориди има по-малко рак и полиомиелит. Кампанията е имала за задача така да убеди населението, че дори то само да пожелае изкуственото флуориране. Техниката, която са използвали, не е била да отричат токсичността на флуорните съединения, а да покажат, че обратното е вярно (макар че това въобще не е имало нищо общо с истината)! През 1952 г. в JADA се появява публикация, която инструктира стоматолозите да не изразяват личното си мнение по отношение на флуорирането!

През 1952 г. представителите на PHS Дийн, Арнолд и МакКлуър концентрират своите усилия върху въвеждането на флуорирането в Нова Зеландия и Австралия.

През 1958 г. СЗО основава експертен комитет в Женева, който да проучва флуорирането. Поне 5-има от 7-те му члена са негови яростни застъпници. Един от тях е и проф. Инвве Ериксон от Швеция, който е получил вече финансова субсидия от PHS, както и възнаграждения от шведската индустрия за зъбни пасти.

През февруари 1966 г. д-р Робърт Феликс, бивш директор на Националния институт по психично здраве (представете си само какви индивиди често стоят начело на институции, чиято цел би трябвало да е грижата за здравето на нацията), се обръща към 500 личности в американския обществен живот на Конференция по въпроса за флуорирането на питейната вода. Забележете, той не говори за здравето на зъбите на децата, а за "умственото здраве на опонентите на флуорирането". В речта си "Как да се погрижим за и да се справим с екстремистите" д-р Феликс предлага обяснението, че "всички противници на флуорирането са луди, по един или по друг начин". Той инструктирал поддръжниците на флуорирането "Как да разпознават и да се справят с различните категории опоненти". А д-р Артър Флеминг, бивш министър на здравеопазването, образованието и благосъстоянието, застъпва тезата, че "ние имаме нужда от обучителна програма в училищата 365 дена в годината", а учениците "могат, когато си отидат къщи и седнат на масата да вечерят, също да говорят за това"!

На 23 юли 1969 г. СЗО подкрепя флуорирането на водата независимо от предупрежденията на г-н Пензо от италианската делегация за "възможни генетични увреди на бъдещите поколения". В последните часове на сесията, когато присъстват само 45 (!) от общо 1000 делегати от 131 страни, при липса на кворум всички законопроекта, които не са били приети, включително и този за флуорирането, са били гласувани групово! Резолюцията подтиква страните членки "да проучат възможността за въвеждане на флуорирането там, където приемът на флуориди е под оптималните нива". Още ли се съмнявате чие оръдие е СЗО?

През 1972 г. наскоро създадената Агенция за защита на околната среда (EPA) проучва атмосферните замърсители и докладва: "Флуоридните емисии, изпускани от

индустриалните предприятия, може да увредят посевите и добитъка във фермите... и конструкциите (т.е. сгради, статуи и пр.)..." Но същевременно докладът заключава, че "възможността флуоридите да предизвикат вредни ефекти у човека е незначителна". Друг доклад на ЕРА отново потвърждава, че "флуоридните емисии... наистина имат вредно въздействие върху добитъка и растителността", но "флуоридните емисии главно от алуминиевите заводи нямат значителен вреден ефект върху човешкото здраве". С други думи, това, което кара дърветата да съхнат и умират, това, което разболява животните и пробива дори дупки в камъка, не уврежда хората!

Не трябва да мислим, че през цялото това време много учени, лекари и зъболекари не са се опитвали да разпръснат мъглата на заблудата. Но винаги когато уличаващи научни доказателства са заплашвали статуса на флуоридите, правителството веднага е назначавало комисия, съставена само от хора, защитаващи интересите на индустрията, която винаги е отхвърляла или потулявала фактите. През 1953 г. д-р Макс Гине от Уорчестър, Масачузетс, написва петиция, под която поставят подписите си 119 зъболекари и 59 лекари, противопоставящи се на флуорирането. Заради това "своеволие" след няколко години Гине е изключен от щатския стоматологичен съюз.

През 1958 г. Асоциацията на американските лекари и хирурзи с повече от 15 000 членове, голяма част от които са и членове на АМА, приема резолюция срещу флуорирането, в която се казва: "Асоциацията заклеймява добавянето на каквото и да е вещество към питейната вода, което има за цел да увреди телесните или умствените функции на консуматора." Петицията естествено остава без последствия.

През 1962 г. известният учен в областта на рака и по-специално левкемията Людвик Грос заявява: *"Очевидният факт, че флуоридите са товарна отрова - вредни, токсични и кумулативни по своя ефект дори когато са погълнати в минимални количества, ще си остане непроменен независимо колко пъти ще бъде напечатано някъде, че "флуорирането на водата е безопасно"."*

През 1983 г. група от експерти от световна класа към PHS преглеждат данните за безопасността на флуоридите в питейната вода и установяват, че много от тях всъщност не са действителни. Учените препоръчват изключително внимание относно излагането на децата на въздействието на флуориди. Но когато правителствените инстанции оповестяват доклада един месец по-късно, в него отсъстват най-важните заключения и препоръки. Те били заместени със следното изявление: "Не съществува научна документация, която пряко да доказва странични ефекти от флуоридите при нива, по-ниски от 8 ppm (осем милионни части от грама - т.е. 0,000008 г/литър)!" Освен това окончателното и безапелационно становище на PHS било, че "съдържанието на флуориди в питейната вода не трябва да е по-високо от 1-2,4 ppm за деца до 9-годишна възраст включително, тъй като няма информация относно вреден ефект на флуоридите както върху скелета на децата, така и върху сърцето". През 1985 г. ЕРА, обосновавайки своите действия на този напълно изопачен доклад, увеличава нормата на количеството флуориди, допустими в питейната вода на 2 до 4 ppm за деца и възрастни!

Д-р Харди Лаймбек, доктор на науките, директор на Факултета по превантивна стоматология при Университета в Торонто и президент на Канадската асоциация за стоматологични изследвания, бивш привърженик на флуорирането, а сега негов върл противник, в интервю пред "Трибюн" от месец декември 1999 г., казва: "Децата под три години никога не трябва да използват флуорирана паста или да пият флуорирана вода... Жителите на градовете, в които водата е флуорирана, имат два пъти повече флуориди в бедрените си кости за разлика от останалите... Флуоридите всъщност променят основната архитектура на костите... Скелетната флуороза е болестно състояние, което настъпва, когато флуоридите се натрупат в костите, като ги правят много слаби и чупливи... В Канада ние сега лекуваме повече зъбна флуороза, отколкото кариеси, това

е и опитът от моята практика... Тук, в Торонто, водата се флуорира от 36 години. А във Ванкувър, където никога не е флуорирана, има по-нисък процент на кариеси, отколкото в Торонто." Според него в индустриализираните страни по света и предимно в Европа, в която почти не се прилага флуориране, като цяло процентът на кариеси е нисък. Д-р Лаймбек продължава: "Стоматолозите нямат никакво понятие от токсикология. Те просто следват една дезинформация, разпространявана от 50 години насам. Аз също го правех..." В интервюто той споменава и за своята реч една седмица преди това пред преподавателското тяло и студентите от университета в Торонто, в която им се извинява. "Говорейки като директор на факултета по превантивна стоматология, аз казах на моите колеги и студенти, че без умисъл съм ги заблуждавал. През последните 15 години аз се бях отказал от изучаването на токсикологичната информация, която е достъпна за всеки. Това, че тровим нашите деца, беше толкова далеч от ума ми... За съжаление ние сме грешали... Истината беше един твърде горчив хап. Но все пак аз успях да го преглътна."

В САЩ обаче Центърът за контрол и профилактика на заболяванията (СВС), Американската стоматологична асоциация (АВА) и Службата за обществено здраве (PHS) упорито и умело продължават да манипулират общественото мнение в полза на флуорирането. Голямата част от американците въобще не знаят нищо за опасностите от поглъщането на флуориди. Според една статия от 1988 г. в "Кемикъл енд енджиниъринг нюз" гласът на учените, които са срещу флуорирането, е много ефективно заглушен още от 50-те години, когато PHS одобрява тази изцяло вредна практика. Тактиката през всичките тези години е включвала заплахи, осмиване или откровено цензуриране, за да не станат истинските факти публично достояние.

По-надолу ще представя на вашето внимание някои факти за съединенията на флуора:* С течение на годините флуоридите се натрупват в костите. Бъбреците могат да елиминират само до 50% от ежедневния им прием. Едно от последствията на този процес е **скелетната флуороза**, което прави костите слаби и чупливи.

В периода 1990-1992 г. в JAMA се публикуват три различни статии, които свързват повишения процент счупвания на тазобедрената кост с флуорирането на водата. Според резултатите от научно изследване, проведено в световноизвестната "Майо клиник", и публикувани през март 1990 г. в "Шо Ингълнд джърнъл ъф медисин", лечението с флуориди на остеопорозата увеличава костната чупливост и съответно счупванията на тазобедрената кост. Според статистиките на Националния център за здравна статистика (NCHS) от 1957 г. досега костните фрактури при момчета и юноши са се увеличили рязко. А според доклади на Националния съвет за научни изследвания (NRC) САЩ е страната с най-висока честота на фрактура на бедрената кост в целия свят. Според д-р Уилям Хирзи, вицепрезидент на съюза, който обединява учените от ЕРА, от 1990 г. досега са проведени 5 епидемиологични проучвания в три различни държави, като всички те показват, че в областите, където водата се флуорира, процентът на счупвания на тазобедрената кост е по-висок.

На 9 юли 1998 г. в "Манчестър Гардиън" съобщава за жестоки артритни поражения на милиони индийци - една истинска национална трагедия! Причината впоследствие се оказва предварително неизследвана, отровена от флуориди, вода от кладенци, използвани за пиене.* Флуоридите са **карциногенни**, като данни за това има още от 40-те години. През 1958 г. известният генетик: Мюлер разкрива, че те нанасят поражения основно чрез увреждане на генетичния материал на клетката, в която влизат. Проучване, извършено от "Проктър енд Гембъл", показва, че дори половината от количеството, използвано за флуориране на питейната вода, предизвиква значителни увреди на ДНК. Според епидемиологично изследване, проведено в средата на 70-те, от д-р Дийн Бърк, директор на отдела по цитохимия към Националния институт по рака,

годишно 10 000 или повече от раковите заболявания, завършващи със смърт в САЩ, се дължат на флуоридите! През 1969 г. е установено, че в градовете, в които водата се флуорира, за период от 13 до 17 години, честотата на рака се е увеличила с 10% в сравнение с градовете, където това не е практика.

Различни други изследвания показват, че случаите на **остеосаркома** (рак на костите) са значително повече сред млади мъже, живеещи в райони с флуорирана питейна вода, като честотата на това заболяване при младежи до 19-годишна възраст е нараснала с 50% в сравнение с тези, живеещи в области, където не се прилага флуориране. Едно 12-годишно проучване (обхващащо периода от 1977 до 1989 г.) показва ясно, че флуоридите причиняват рак на костите у мъжки плъхове. Според NCI има достатъчно данни сочещи, че в цялата страна има повишаване на рака на костите и ставите, докато подобни тенденции не се установяват в страни, където водата не се флуорира. Но комисията, назначена да потвърди тези тревожни статистики (тя естествено не се е отличавала от предишните), заключава, че няма доказателства, които да посочват връзка между флуоридите и рака при човека.

С около 50 % е нараснала и честотата на рака на устната кухина в областите, където водата се флуорира - това означава 8000 нови случая всяка година.

Уилям Маркус, токсиколог и главен научен консултант към ЕРА, твърди, че *"флуоридите са канцерогенни според какъвто и да е стандарт"*. Според него ЕРА би трябвало веднага да се задейства и да защити обществеността не само поради наличието на данни, потвърждаващи този ефект, но и поради доказателствата за костните фрактури, артрит, мутагеността и другите вредни въздействия. Робърт Карлтън, учен, работил към ЕРА, заявява, че "допустимото ниво на флуориди във водата, което е разрешено от правителството, се базира на лъжлива информация и манипулирани доклади..."

Бател провежда двегодишно изследване с мъжки плъхове. При животните се наблюдавали изобилие от болести, рак и тумори, между които на щитовидната жлеза и на костите, заболявания на черния дроб (включително и много рядък вид рак), увреждания на бъбреците, дисплазия на лигавицата в устата, зъбна флуороза и др. Забележителното на изследването е, че нивата на флуориди в костите на плъховете, в чиято храна имало най-голямо количество от тези съединения, е почти същото, както и при хора, Живели 15-20 години в област, където водата се флуорира.

* Дори само една милионна част от грама (1 ppm), а дозата на флуориране на питейната вода обикновено е по-висока, **потиска ензимните системи в клетката, предизвиква вродени дефекти у животни и хора, уврежда имунната система, води до нарушение в синтеза на колагена и допринася за калцификация на меките тъкани, влошава артритните оплаквания или води до такива.** Още през 1944 г. е било известно, че съединенията на флуора са **протоплазмена отрова и нарушават пропускливостта на клетъчната мембрана, потискат действието на определени ензими.**

През 1979 г. Геблър и Лонг от университета в Орегон установяват, че дори само 0,2 ppm флуориди в тялото сериозно потискат способността на белите кръвни клетки да разрушават патогенните агенти. Според някои, тези токсични съединения допринасят за развитието на синдрома на придобита имунна недостатъчност, което се покрива в тайна от медицинската общност и медиите, като вниманието на обществеността е съсредоточено само върху HIV-вируса като причина за това състояние. По този начин се прикрива фармакологично-химичното сенсibiliзиране на населението, чието разкритие би имало изключително неблагоприятни финансови последици за тези индустрии.

* През 1959 г. френският ендокринолог Рапапорт прави проучване върху

флуорирането и вродените дефекти, при което установява връзка между честотата на синдрома на Даун и флуоридното съдържание на питейната вода.

През същата година изследване върху честотата на раждане на деца с този синдром в Илинойс и Дакота, чиито резултати са публикувани от Френската медицинска академия, показва очевиден паралел с нивото на флуоридите във водата. Отбелязано е също така и намаляване на възрастовата граница на жените, раждащи деца с подобни хромозомни аномалии. През първите три години на флуориране в Ню Бритън, Кънектикът, честотата на мъртвородените се е увеличила със 150%!

Разбира се, всички тези открития не попречват на ADA да отпечата и разпространява през 1960 г. брошура за масова консумация, която се казвала "Факти за флуорирането: Отговори към критиците на флуорирането". В нея те използвали една безсрамна лъжа - "в областите, където водата е естествено с по-високо съдържание на флуориди, е известно, че хората живеят до дълбока старост". В брошурата нищо не се споменавало за всички потресаващи открития и факти, свързани с тези силно токсични съединения.

През 1966 г. е установено, че дори и от много ниски концентрации, които не причиняват видими тъканни увреди, настъпват значителни хромозомни промени в доматите.

Според изчисления от началото на ХХ в. "благодарение" на замърсяването на природната среда от заводите и изкуственото флуориране на водата досега повече от 130 млн. американци са страдали от хронична флуорна интоксикация, ускорено стареене и дегенеративни заболявания.

* Данните на PHS от най-голямото изследване, правено в САЩ и обхващащо 39 000 деца, на възраст от 5 до 17 г. от 84 области на тази държава, показват ясно, че *няма разлика в честотата на кариесите, пломбите или развалените зъби между областите, където питейната вода се флуорира, и областите, където това не е практика!*

Д-р Джон Колкохун, бивш Главен зъболекар към здравното министерство в Оклънд, Нова Зеландия, и бивш застъпник на флуорирането, след като проучва статистиките за зъбния кариес на 60 000 деца на възраст 12-13 г. и установява, че флуорирането няма никакво влияние върху този параметър, става негов изявен противник. "Аз забелязах, че е по-висок: процентът на децата, които нямат кариеси и които живеят в райони, където водата не се флуорира." Но министерството отказало да публикува неговите разкрития и го принудило да си подаде оставката!

Четири големи изследвания, проведени главно в САЩ, Япония, Индия и обхващащи 480 000 деца(!), ясно показват, че флуорирането на водата въобще не намалява тенденцията към кариеси. Дори обратното - ако приемът на флуориди е по-висок, то тогава при тези деца се наблюдават повече кариеси, особено ако и количеството на калция, което приемат с храната, е по-ниско.

* В научната литература има и доказателства, показващи, че флуоридите предизвикват **забавена смяна на зъбите от млечни към постоянни**. Това води до изкривяване и разместване на последните в устната кухина и изисква съответно слагането на скоби и други мерки.

През 1993 г. Подкомитетът по ефектите върху здравето в резултат на приемани вътрешно флуориди към Националния съвет за научни изследвания (МПС) признава, че между 8 и 51%, а понякога до 80% от децата, живеещи в райони, където питейната вода се флуорира, имат **зъбна флуороза**, което е болестно състояние - по зъбите се появяват грозни бели, жълти или кафяви петна. Децата, които страдат от недохранване, са още по-податливи към токсичните ефекти на флуоридите. Според Националния съвет за научни изследвания от 8 до 51 %, а понякога и до 80% от децата, живеещи в райони, където водата се флуорира с 1 ppm, имат зъбна флуороза! Само на калифорнийците

възстановяването на пораженията от зъбната флуороза струват около 900 млн. USD! Предвижда се през следващите 10 години в САЩ, Англия и Австралия около 15 млн. души да потърсят стоматологична помощ във връзка със зъбна флуороза, като сумата, свързана с лечение и възстановяване, се изчислява минимум на 150 млрд. USD! Както се вижда флуорирането на водата все пак си има и своите "добри" страни - осигурява огромни постъпления за стоматологичната индустрия. Още през 1972 г. в доклад на ADA се заявява, че зъболекарите работещи в районите, където водата се флуорира, имат 17% по-голяма печалба от техните колеги в областите, където това не е практика.

Ето какво пише за зъбния кариес и неговата профилактика в едно издадено през 1987 г. българско ръководство за стоматолози: "Древните и нецивилизовани народи, които се хранят с твърда и непреработена храна, имат по-ниска епидемичност на кариеса в сравнение с цивилизованите народи, които се хранят с мека и преработена храна. Твърдата храна развива челюстите и зъбите и поддържа чисти зъбните повърхности. Меката храна не упражнява дъвкателния апарат, полепва по зъбите и е един от съществените фактори за развитието на зъбен кариес".

Много показателни в това отношение са резултатите от няколко продължителни епидемиологични проучвания. Едно от тях е проучването на жителите от остров Тристан да Кунха в Северен Атлантик. Епидемичността на кариеса на първите постоянни молари при прегледите през 1932 и 1937 г. е нула(!), а след промяната в начина на хранене от 1950 г. (в храната преобладават ферментиращи въглехидрати) епидемичността се повишава на 50% при прегледите през 1952 г. и достига до 80% през 1966 г. (спомнете си за изследванията на д-р Прайс и за констатациите на д-р Йенсен в раздела за храните - бел. авт.).

Другите наблюдения са през време на Втората световна война - продължителната блокада на Ленинград и окупацията на Норвегия за 5-6 г. В Норвегия се въвежда ограничен режим на хранене, белтъците са в достатъчно количество, намалено е количеството на въглехидратите. Промяната в начина на хранене довежда до забавен пробив на зъбите и рязко (3-4 пъти) спадане на кариеса на постоянните зъби. След премахване на купонната система честотата на кариеса отново се повишава и в 1949 г. достига изходното ниво от 1941 г. *Редукцията на кариеса се дължи на ограниченото хранене с въглехидрати.* Изводът е, че начинът на хранене е най-важната профилактика на кариеса.

Но ето какво можем да прочетем сто страници по-нататък в същото ръководство: "Прилагането на флуориди, местно или общо, е най-ефективната в настоящия момент форма на профилактика на зъбния кариес. Тя трябва да заема съществено място в комплексните профилактични програми, *независимо че кариесът не е флуорнедомимъчно заболяване.* Ефектът на този микроелемент е един от най-добре проучените и документирани факти в историята на медицината." Аз бих казал един от най-добре и най-успешно манипулираните! Питам се как е възможно в една книга да съществуват две взаимноизключващи се мнения на едни и същи автори.

Предлагам на вниманието ви и извадка от българска монография върху флуорната профилактика на зъбния кариес, в която се цитират между другото "студиите на Дийн", за които вече видяхте каква "обективна" стойност имат, както и други "авторитети", спонсирани от и работили за алуминиевата индустрия - Кокс, Арнолд, Ходж, Армстронг, Ларджент, Ериксон и т.н.: "Отличният превантивен ефект на малките дози флуор е един от най-добре аргументираните и документирани факти в историята на медицината... Отделни автори смятат, че флуорът е вреден за здравето на хората. По този повод *в официалните документи на СЗО бе отбелязано, че се отнася за проучвания, характеризиращи се с непълнота на амнестичните данни, необективно описание на получените резултати или грешка в анализа и тълкуването на данните...*"

И само няколко страници след това: "Флуорът инхибира (потиска - бел.авт.) активността на изследваните дехидрогенази - СДХ, МДХ, алфа-ГДХ и ЛДХ. Инхибирането се открива във всички изследвани органи..." Как изобщо може за вещество, което потиска важни ензимни системи и чиято токсичност се измерва в милионни от грама, да се каже, че не е вредно за здравето и има "отличен превантивен ефект"? Да превантивен ефект наистина има, но по отношение на способността за мислене, както ще разберете след малко!

Ето какво пише още в същата монография: "В достъпната ни литература не се установи нито един (!?) литературен източник, който да доказва аргументирано дори минималното токсично влияние на флуора, приложен в концентрации от 1 до 1,5 ppm. Задълбочените клинични проучвания и експериментите показаха, че няма заболяване, синдром или симптом, които да са пряко свързани, предизвикани от въвеждането на флуора в тези концентрации. Нещо повече, използвайки огромния експеримент на природата в ендемичните зони на флуороза, редица автори доказаха сигурността(!) на тази профилактична мярка... Дори концентрации от около 8 ppm в питейната вода не променят общото здравословно състояние..." Мисля, че коментарът е излишен.

Според Н. Атанасов в България от 1970 до 1971 г. започва масово използване на флуорни таблетки, като в средата на 80-те около 500 000 деца и ученици са обхванати от тази форма на профилактика. "От 1971 г. има постановление на Министерския съвет за изкуствено флуориране на питейните води, съществува и специална инструкция. В две програми на МНЗ се определиха и срокове за въвеждане на флуорирането. Днес само в Хасковско има готовност за флуориране на водоизточник, но тази най-ефективна форма на кариеспрофилактика все още не е намерила приложение в нашата страна." Можем само да се смятаме щастливци, че по някакви незнани причини "тази най-ефективна форма на кариеспрофилактика" не е намерила приложение в страната ни и че са ни спестили тази "благодат" за нашите зъби.

В Дания флуорирането на водата се забранява през 1964 г.

През 1972 г. след 11 години изследвания "Нобел медикъл институт" се изказал срещу флуорирането и то било забранено в Швеция, като било обявено, че "няма валидни доказателства, които да подкрепят широко цитираните твърдения от поддръжниците на флуорирането". Американската преса не съобщава нищо за това събитие.

На 23 юни 1973 г. в Холандия се забранява флуорирането след близо 20 години проучвания по въпроса. Германия също го отхвърля през 1971 г.

Но докато здравият разум в Европа надделява, в САЩ геноцидът - защото това едва ли може да бъде наречено по друг начин, продължава с пълна сила. През 1974 г. се прокарва Законът за безопасността на питейната вода. ЕРА поставя максимално допустимите стойности на различните водни замърсители, включително и на натриевия флуорид. И ето какво прави - обявява новите 1,4 ppm за топъл климат и 2,4 ppm за студен климат. Освен това ADA започва да притиска ЕРА да увеличи максимално допустимите стойности за флуоридите в питейна вода до 8 ppm(!), след като многократно е доказано, че дори само 1 ppm е достатъчно количество за настъпване на системни увреждания в човешкия организъм.

Обърнете внимание на това изказване на ADA, направено през 1979 г.: "Всеки зъболекар трябва да бъде убеден, че няма нужда да се запознава с научните изследвания в тази област (флуорирането на водата - бел.авт.), за да бъде активен участник (в кампанията по флуориране - бел.авт.) и че неучастието трябва да се приема като явно пренебрегване на личната му отговорност."

През 1983 г. в Мичиганския университет се провежда симпозиум, планиран и осъществен от Министерството на здравето и човешките ресурси, фондацията "Келог" и СВС, който има няколко цели: "да се дискутира статута на организираната опозиция

срещу флуорирането, да се анализират възможните мотиви, повлияващи на това опозиционно движение и да се развие политическа и легална стратегия за защита и насърчаване на флуорирането".

През 1990 г. ADA прави публично съобщение, че "флуорирането на водата остава най-безопасната, най-ефективната и най-икономичната обществена здравна мярка за намаляване на честотата на кариеса".

Според много американски автори, учени и лекари щатски правителствени агенции като PHS, FDA, CDC и EPA, които би трябвало да предпазват населението, всъщност са маши на индустрията и защитават именно нейните интереси.

А ето и какво става в Австралия: през 1989 г. в Ню Саут Уейлс се прокарва закон, който забранява на градския съвет да спира флуорирането на питейната вода без разрешение от здравното министерство!

През ноември 1994 г. парламентът във Виктория, Австралия, одобрява добавка към Закона за флуорирането, за да не се дава възможност на Върховния съд да разглежда каквито и да са обществени случаи или доказателства във връзка с вредите от изкуственото флуориране.

През 1995 г. правителството на о. Тасмания (щат на Австралийския съюз) се опитва да въведе закон, който да забранява срещи и събрания, на които се обсъжда флуорирането!

Трябва да се има предвид, че **флуоридите, които се пускат в питейната вода, са замърсени с различни други токсични и/или канцерогенни метали и съединения с кумулативен ефект** - алуминий, арсеник, радий! Така че с течностите, които приемат, хората редовно поглъщат и отровни коктейли! Представете си как може да се отрази това на един подрастващ организъм.

Всички безалкохолни напитки, правени с флуорирана вода, са опасни. Флуориди се съдържат и в соковете, и в храните, приготвени в областите, където водата се флуорира.

Деца и възрастни с увредена бъбречна функция са с много по-висок риск от флуоридно отравяне. Но положението не е много по-добро и за хора с имунен дефицит, диабет, сърдечносъдови заболявания и др. Само в САЩ има около 11 млн. диабетици и тъй като те пият повече вода, то при тях вероятността за интоксикация е по-голяма. В Анаполис, Мериленд, има случаи на диабетици починали по време на диализа поради високата концентрация на флуориди в питейната вода.

В някои пасти за зъби в Канада количеството натриев флуорид е 0,4%, или 4000 ppm. Проучванията показват, че един възрастен човек може да приеме само при едно вечерно миене на зъбите до 0,5 мг флуориди. При малко дете неволното поглъщане на паста за зъби колкото грахово зърно може да се окаже опасно, а половин тубичка може да го убие! От април 1997 г. всички пасти за зъби в Канада трябва да имат предупредителен етикет, на който пише какво трябва да направи родителят ако детето погълне дори и незначително количество паста за зъби. А контейнерите, в които се търгува на едро и съхранява флуорирана паста за зъби, носят символа на изключителната токсичност - череп с кръстосани кости! Вероятно не сте се зачитали в опаковките на някои пасти за зъби, продавани у нас. На тях с много ситен шрифт пише: "Деца под 6 г. трябва да се наблюдават от възрастни и да ползват само количество, голямо колкото грахово зърно."

Ето някои инциденти, свързани с флуорирането:

През 1955 г. проф. Волф от "Ню Йорк скуул ъф дентистри" наблюдава четири случая на отравяне от пиене на флуорирана вода.

През 1967 г. са докладвани случаи на деца, използвали пастата за зъби Tri-Vi-Flor, с дерматит и стомашно-чревни оплаквания с кръв в изпражненията, главоболие и температура.

Масово флуоридно отравяне в Мичиган през 1978 г.

Едно дете умира от локална флуоридна терапия през 1979 г.

Масово флуоридно натравяне в Анаполис, Мериленд, през 1979 г. с концентрация на флуориди във водата 50 ppm. Пострадали са 50 000 души и много са починали от сърдечна недостатъчност в течение на една седмица.

През 1979 г. едно дете умира в Мелбърн, Австралия, след като нагълтва в флуорни таблетки. 1980 г. - масово флуоридно отравяне в основно училище в Ню Мексико.

1986 г. - Центърът за контрол на отравянията в Роки Мартин докладва за 87 случая на флуоридна интоксикация. Според проучване натриевият флуорид е най-честата причина за натравяне при деца!

През 1993 г. флуорираната вода убива трима души на диализа в САЩ.

Сега стигаме и до най-тъмната страна на този заговор.

Китайски учени установяват, че **нива на флуоридите във водата между 3 и 11 ppm увреждат директно нервната система, преди да увредят скелета.**

Има също няколко изследвания, които показват, че бионаличността на алуминий в тялото нараства при наличие на флуориди, като в мозъка на опитни животни е открито двойно увеличение на този токсичен метал. Настъпва унищожаване на нервни клетки и значително по-висок риск от развитие на деменция и болест на Алцхаймер.

При плъхове, изложени за 6 седмици на 100 ppm флуориди дневна доза, се установява, че нивото им в продълговатия мозък и при двата пола и в хипокампуса при женските се увеличава, като при последните се наблюдават значителни поведенчески промени. Хипокампусът се смята за "централния процесор", който интегрира информацията, постъпваща от външната среда, паметта и мотивационните стимули, за да произведе съответни решения, свързани с поведението, и да променя самата памет. Хората, живеещи в области с флуорирана питейна вода, имат почти същото плазмено ниво на флуоридите както при плъховете от експеримента. Водата и храната, която те дават на бебетата и децата си, води до нарушаване на нормалното развитие на мозъка и последваща промяна в начина, по който индивидът възприема и реагира на стимулите от околната среда. Установените при плъхове генетични нарушения в поведенчески модели дават идея за **потенциала, който съществува при приемането на флуориди за увреждане на моторната функция, интелигентността и способностите за обучение при хората.**

Според опити, проведени в началото на 90-те години от екип под ръководството на д-р Филип Муленикс, бивша директорка на "Форсайт дентъл сентър" в Бостън, **флуоридите са много силни токсини за централната нервна система (ЦНС) и могат да се отразят неблагоприятно на функционирането на мозъка дори в ниски дози.** Резултатите са отразени в престижното научно издание "Шоротоксиколъджи енд тератолъджи" през 1995 г. Самата Муленикс е поразена от твърденията на Националния здравен институт на САЩ, че флуоридите нямат ефект върху ЦНС, защото точно противоположният факт е бил известен и документиран още преди 50 години. Молбата ѝ обаче за допълнителни парични средства за продължаване на експериментите не била удовлетворена от НИИ. Интересно защо?!

Отново китайски учени проучвали ефекта от флуоридите върху влиянието на интелигентността на децата, установяват, че **коефициентът на интелигентност на децата, живеещи в области, където водата се флуорира и има флуороза, е по-нисък в сравнение с тези, които не живеят в подобни условия.**

Според изследване, проведено от д-р Ли, "изглежда, че влиянието на флуоридите върху развитието на интелигентността може да настъпи още в най-ранните стадии на развитие на човека - в ембрионалния или в ранна детска възраст, когато диференциацията и оформянето на нервната система са най-бързи". Трябва да се знае,

че **флуоридите преминават спокойно плацентарната бариера и кумулират в плода успоредно с увеличения прием на тези съединения.** Други китайски изследвания също подкрепят казаното от Ли. Тъй като флуоридите се натрупват в организма и съдействат за намаляване на интелигентността, крайният резултат ще бъде население, което е със силно ограничени възможности да еволюира, както и с понижена способност да разпознава и да се противопоставя на тиранията.

Още преди да настъпи "ерата на флуорирането", флуоридите са били използвани с цел преднамерено подчиняване на населението и потискане на способността му да възразява на властта!

Непосредствено след Втората световна война правителството на САЩ изпраща учения Чарлз Пъркинс, за да поеме контрола над огромните химични заводи на I.G. Farben в Германия. Докато е там, един немски химик му разкрива плана, разработен по време на войната и възприет и одобрен от генералитета на Третия райх. Целта му е била трайно да се контролира както физически, така и умствено населението в коя и да е област на Земята чрез вещества, поставени в питейната вода. В този план натриевият флуорид е заемал най-важно място! **Малки дози флуориди, давани редовно, с течение на времето намаляват индивидуалните съпротивителни сили срещу тиранията, като бавно отравят и наркотизират определена част от мозъка и по този начин правят човек покорен на волята на тези, които искат да го управляват! Социалният ефект е, че на човек му е по-трудно да защитава свободата си.** И в нацистка Германия, и в Съветския съюз по времето на Сталин са добавяли натриев флуорид към водата в концлагерите, за да направят военнопленниците глупави, послушни и стерилни.

От разсекретени доклади се вижда, че през 1947 г. американските висши военни вече са знаели за това въздействие върху съзнанието, след като са правили и опити с американски войници.

Сред фермерите, които отглеждат расови бикове, е добре известен фактът, че даването на флуориди на животните ги прави по-послушни и управляеми.

Основна част от медикамента **прозак**, за който вече писах, както и на нервно-паралитичния газ **зарин**, създаден от химиците на I.G Farben през 1939 г., са флуоридите! Те влизат в състава и на други психотропни и сънотворни лекарства, анестетици, пестициди.

Защо ли СЗО си е поставило като една от най-важните задачи да флуорира водата на цялата планета във възможно най-близко бъдеще? Защо ли администрацията на Клинтън искаше да бъде флуорирана всичката питейна вода в САЩ? Защо ли в Мексико от няколко години добавят към всеки килограм сол по 250 мг флуориди? Защо ли през 1996 г. САЩ решиха да изпратят проповедници на флуорирането в Шотландия и Англия, за да разсеят оправданите опасения на тази част от обществеността, наричаща се "активисти за граждански права"? И защо ли е целият този натиск? Нима е от грижа за човешкото здраве?

Ето ви отговора, който идва от гореспоменатия Чарлз Пъркинс, в негово писмо до "Лий фаундейшън фор нютришънъл рисърч" в Милуоки, Уискънсин, през 1954 г.:

"Фанатизирани идеолози, които проповядват флуориране на питейната вода в тази страна (САЩ - бел.авт.) ни казват, че тяхната цел е да намалят честотата на кариесите при децата. Благовидността на това оправдание плюс лековерието на обществеността и плюс користолюбието на обществените фигури са отговорни за настоящото разпространение на изкуственото флуориране на питейната вода. Но аз искам да заявя най-категорично и недвусмислено: истинската причина, която стои зад флуорирането, не е благо на детските зъби. Ако това беше реалното основание, има толкова много начини, по които това може да стане много по-лесно, по-евтино и много по-ефективно.

Истинската причина, за да се флуорира водата, е, да се намали съпротивляемостта на масите към господството, контрола и загубата на свобода. Когато нацистите решиха да нападнат Полша, немският и съветският генералитет си обмениха научни и военни идеи, планове и служители, а също така и методи за осъществяване на масов контрол, като схемата чрез прибавяне на различни вещества във водата за пиене беше приветствана от съветските комунисти, защото идеално пасваше на плана им да комунизират света. Казвам ви следното с всичката си искреност и честност на учен, който е прекарал почти 20 години в научно-изследователска работа в областта на химията, биохимията, физиологията и патологията на флуоридите: всеки, който пие изкуствено флуорирана вода за период от една година или повече никога вече няма да бъде същият човек, умствено и физически."

А ето и думите на племенника на Алберт Айнщайн д-р Вронър, който е бил военнопленник по време на Втората световна бойна: "Има една зловеща престъпна мрежа от подмолно работещи в нашата страна агенти, безбожни "интелектуални" паразити, чиито пипала се разрастват все повече, все по-успешно и тревожно с всяка изминала година и чиято истинска цел е да деморализират, парализират и унищожат нашата велика Република - ако могат да го направят отвътре, каквито са техните планове, и да я притежават... Флуорирането на питейната вода може да стане тяхното най-fino оръжие за нашата сигурна физическа и умствена деградация... Като химик-изследовател с изградена репутация аз съм построил 3 американски химически завода и имам 6 лиценза на 53 мои патента. Базирайки се на годините натрупан практически опит в областта на здравословното хранене и областта на химията, искам да ви предупредя: флуорирането на питейната вода е престъпно деяние, сигурно национално самоубийство. Не го правете! Дори в малки количества натриевият флуорид е смъртоносна отрова, за която няма открит ефикасен антидот... и най-ефикасният убиец на плъхове... Натриевият флуорид е напълно различен от органичните калциево-флуоро-фосфатни съединения, от които имат нужда нашите тела и които ни дарява природата. Невероятно изглежда, че някакви наричащи себе си "доктори" могат да убедят една цивилизована нация да прибавя доброволно смъртоносна отрова към питейната си вода. Това е връх на престъпно безумие."

Internet